

[Pia Kjærsgaard]

Ministeren har indtil nu forholdt sig helt passivt over for de ulovligheder, der i disse dage finder sted i Enghave Kirke, men må nu træde frem og tydeliggøre, at danske kirkebygninger er forbeholdt kirkelige handlinger, der ligger inden for lovens rammer, ligesom ministeren må tydeliggøre, at overtrædelse af loven ikke vil blive accepteret.

Svar (11/9 91):

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

I begrundelsen for spørgsmålet er det bl.a. anført, at den kirkelige lovgivning indeholder detaljerede regler om brug af og adgang til landets kirker, og at loven kun hjemler brug af kirkerne til kirkelige formål og kun til kirkelige handlinger, der udføres af præster eller med tilladelse fra præst eller biskop.

Lov nr. 218 af 23. april 1986 om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. indeholder i kapitel 2 (§§ 5-19) en række bestemmelser om, hvad en kirke må benyttes til. Det overordnede synspunkt er, at kirken kun må benyttes til kirkelige formål. Disse bestemmelser vedrører imidlertid kun selve kirken, altså det indviede kirkerum, hvilket klart fremgår af bemærkningerne til loven. De gælder således ikke for alle de såkaldt sekundære rum i en kirke såsom menighedslokaler, konfirmandstuer, krypter m.v. For sådanne rums vedkommende er det menighedsrådet som kirkens bestyrelse, der træffer bestemmelse om deres benyttelse, og som har ansvaret herfor.

Da det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at det er nogle palæstinensiske asylsøgers ophold i Enghave Kirke, der har givet anledning til spørgsmålet, kan jeg meddele, at ifølge det, der er oplyst for mig, har de pågældende ikke haft ophold i selve kirken, men i kirkens menighedssal og konfirmandstuer. De har ikke benyttet kirkerummet, bortset fra, at nogle af dem har overværet de gudstjenester, som kirkens præster har afholdt. Deres ophold i Enghave Kirke har altså ikke været i strid med den kirkelige lovgivnings bestemmelser om brug af kirkerne.

Jeg har fuld tillid til, at menighedsråd og præster vil overholde landets lovgivning, og finder derfor ikke anledning til at udsende nogen vejledning herom.

Spm. nr. S 957

Til *justitsministeren* (5/9 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at restauratører naturligvis lovligt kan afvise udenlandske gæster, hvis der er blot den allerfjerneste mistanke om, at det kan føre til voldshandlinger at lukke de pågældende gæster ind?«

Begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet den 21. og 22. august 1991 hævder politimester Franz Cohn, Holstebro, at det lokale Diskoteque Stephanie konsekvent overtræder loven ved at nægte udlændinge adgang, og han udtaler, at en undersøgelse af sagen kan ende med retsforfølgning af diskotekets ejere.

Begrundelsen skulle være, at loven om forbud mod racediskrimination skulle forbyde erhvervsvirksomheder og herunder restaurationer at nægte at betjene personer anderledes end danskere på grund af f.eks. race, hudfarve m.v.

Med den udbredelse, voldskriminalitet har fået, bør der ikke herske tvivl om, at en restauratør naturligvis har lov til generelt at afvise bestemte befolkningsgrupper efter et helt frit skøn, hvis der skønnes at være blot den mindste mistanke om, at det kan føre til knivstikkeri, slagsmål eller anden voldskriminalitet at lukke de pågældende ind.

Ministeren bør i sit svar slå fast, at enhver fornuftig restauratør har ikke blot ret, men pligt til at afvise bestemte kategorier af gæster, f.eks. udlændinge, hvis erfaringerne viser, at deres tilstedeværelse kan føre til voldelige konflikter.

Samtidig bør ministeren bede sin politimester i Holstebro om at standse sin pjattede undersøgelse.

Svar (17/9 91):

Justitsministeren (Engell):

Der kan om reglerne på dette område mere generelt oplyses følgende:

Det fremgår af § 1 i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v., at den, som inden for erhvervmæssig eller almennyttig virksomhed på grund af en persons race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering nægter at betjene den pågældende på samme vilkår som andre,